

VII.

Но както и да е, а славянските равноапостоли братия са рѣшили да идатъ въ Моравия, да посѣятъ славянско самосъзнание и въ сърцата на моравците и да научатъ народътъ да чете и да пише. Но тука е забѣлжително слѣдующето. Когато Кирилъ билъ повиканъ изъ България въ Цариградъ, за да му са предаде гореказанната миссия, то императорътъ му казалъ така: „Азъ зная, че ти не си здравъ, но необходимо е, щото именно ти да идешъ въ моравската земя.“ — „Ако и да съмъ немошенъ и болѣнъ, отговорилъ Кирилъ, но азъ ще да ида въ моравската земя съ голѣма радостъ, ако само вие ми позволите да проповѣдамъ на моравците словото божие на славянски езикъ.“ Ние оставяме сѣкого да мисли надъ тие цѣколко рѣда по своята воля. Въ 863 г. Кирилъ и Методии биле вече въ Моравия. Ако разгледаме паметниците съ особено внимание, то ще да видиме, че свѣтитите братия сж биле посрѣшнати съ голѣма радостъ и съ явно удоволствие, че народътъ е билъ въ вѣсхищение, когато чулъ словото божие на своятъ народенъ славянски езикъ, и че сѣки е билъ готовъ да са учи да чете и да пише. Съ една дума, по думите на легендите, Кирилъ и Методии сж извършвали съ истинно апостолско усърдие онова свѣто дѣло, за което сж биле повикани, т. е. тие учили дѣцата да четатъ и служили въ черковите на славянски езикъ. Най-напредъ Кирилъ и Методии са поселили въ Велеградъ, който билъ столица на Моравия, и биле приняти отъ моравскиятъ князь Ростислава съ отворени обятия. Ростиславъ отворилъ първата славянска школа и напжлвилъ я съ